

Platliggend ete

door Engel Reinhoudt

Onlest most ik voe een nachtje-over naè 't ziekenuus. Dat geef stof voe verhalen. Zusters, dokters, mankementen en zieken'uzen bin goed voe langdurige gesprekken op verjaerdaegen en zô.

Ik gieng voe een hartkatheterisatie naè het ADRZ. Ik ao begrepe at het nie vee voorsteld'n. Mie een kabeltje mie camera kieke ze dan oe j 'n arte d'r van binnen uut ziet. Noe begriep ik ok wè a zô 'n camera kleiner is as die van m'n eigen, mae zô kleine a dat binnendeur naè j'n arte kan, dat is toch nie te glôven. Da 'k dan eêst poeternaekt mie een kanarie-geel emde an in bède most gae ligge daè ao 'k wè begrip voe, wan ik nam an a ze deur 't grootste gat (op je mond nae) naè binnen zoue motte. Toen a 'k op d' operatiekaemer kwam è 'k eêst es evroge of a ze toch wè een rolletje in dat foto toestel edaen ao, om te voorkomen da ze alverwege dat nog achteran zoue motte brienge. "Maak je maar niet ongerust", zeie ze en ik kreeg wat om kalm te bluve. Ik most op m'n rik gae ligge op een bède onder aollerlei appertuur. Dat begreep ik nie, wan a je op je rik ligt, dan is je gat bepaeld nie makkelijk bereikbaar. Toen kreeg ik een prik in m'n lieze. Dat was verdôving, zei d'n dokter en die zei ok at 'n een sneetje in m'n lieze zou maeke om dat kabeltje naè binnen te wurmen. Ik vroeg of a d'r gin beter gaeten were, mae het was opnieuw: "Rustig maar meneer Reinhoudt". Die snee an de rechtse kant en ik zei dat het me een omweg leek naè m'n arte. En wee klonk het: "Rustig maar, rustig". Eêst praot'n ze nog, mae toen wier het stille. Ik voel a dat kabeltje zachtjes naè boven kroop, aolmae vadder en vadder. Op d'n duur docht ik noe mô je toch liensaf, mae 't goeng nog wee vadder. Ik voel kriebels in m'n keele. Ik wou roepe 'vrom, vrom, naè liens' mae m'n keele zat dicht. Ik kon niks zegge. Ik voel druk in m'n oare. Daè zit een buusje in dat a verstopt was. Daè ao 'k a voe bie d'n oardokter ewist. De druk wier op'evoerd en ineêns schoot 't kabeltje d'r deur naè buten en ik zag werchtig op het scherm het gezicht van een wuufje in een groen pak, mie een blauw lapje voe d'r mond, 't was de zuster. Ik zag op de klokke dat het bienae alfzesse was. Ik wou zegge at het etenstied was, mae nog steeds kon 'k nie praote. Toen oard'n ik stemmen: "Zo, meneer Reinhoudt, het is gebeurd. Meegevallen?" M'n aore zat nog net zô dicht as voordien en ik goeng beseffe a 'k een tukje edaen ao. Toen most ik van die operatietafel terug in het bède daè a 'k mie ekomme was, mae ik most plat en stille bluve ligge. "Geef je maar over", zeie de zusters. Ze draiden me op m'n zieë, schove een kouwe planke onder m'n rik, en, oe a a 't kan weet ik nie, mae een snok en ineêns lag ik precies midden in m'n eigen bède. Een truc, een wonder? "Dat wil ik nog wè 's meemaeke", zei ik, mae dat bleek nie bie de pries inbegrepe te wezen. Ik zegge: "Dan betael ik het zelf." En toen è ze nog twî keêr de luchtzeize herhaald. Eêl m'n katheterisatie was ik vergete. Wat een service.

Vrom op de kaemer kreeg ik ok nog werm eten. Ik most het zelf platliggend naè binnen zien te kriegen. Dat mô je es probere! Je bord tegen je kinne en dan kalkoene en doperwtjes naè binnen zien te werken. 't Vet zat in m'n aer, de kalkoene onder de dekens en de groene doperwtjes vond ik laeter in m'n kanariegele emde. Dat a 'k naè binne kreeg was lekker. Aol mie aol was ik stik tevree en a 'k een pries uut most love, gieng die naè de dienstdoende verpleegkundige. Ze eêt Jolanda, wat mô dat mens ard werke. Ze dee het nog ok, mie liefde

en enthousiasme. Da ze geld te kort komme in het ADRZ, dat begriep ik noe ok. Bie 't wiggaen wou ik voe m'n extra luchtzeize betaele en ze wiste nergens van. *Reacties: Werrilaan 21, 4453 CA 's-Heerenhoek. E-mail: cn.zeeuws@zeelandnet.nl. Nae een maend is dit stikje ok nae te lezen op www.zeeuwsezanger.nl*